

Imidlertid er der endnu et Par Punkter, som formentlig bør tages under Overvejelse med Hensyn til Domænekanon.

For det første maa det bemærkes, at Parcellerne fra det tidligere Domænegods have haft en Særstilling med Hensyn til Skatterne, der støttede sig til Salgsvilkaarene. Det er ovenfor nævnt, at de vare fritagne for Magazinpræstanda, men for øvrigt er det ikke let at se, hvor vidt Skattefriheden strakte sig, idet Spørgsmaalet vel gentagne Gange har været berørt under Kommissionsforhandlingerne og i Rigsdagen, men Forholdet ikke er nærmere oplyst. Af Listerne i Matrikulkontoret og de nysnævnte Skatteberegninger ses det, at der hverken af de ærøske eller haderslevske Domæneparceller er svaret Kontribution, Landgilde eller Skyldsætningskanon, men om det skyldes Tilsagn ved Afhændelsen kan ikke siges. Saa længe Domænerne bestod, var der jo ikke Tale om Afgifter af dem, og selv hvor Skyldsætningen fandt Sted efter Domænernes Udparcellering, er det vel rimeligt at antage, at man ikke har medtaget Parcellerne ved Skyldsætningskanons Fordeling, da de ikke svarede de ældre Afgifter, hvoraf Skyldsætningkanon var sammensat. Denne Domæneparcellernes Skattefrihed har man nu vistnok været tilbøjelig til at anse for vederlagt ved en forhøjet Domænekanon, idet denne var sat større af Hensyn til Friheden, end den ellers vilde være bleven, og man kunde saa mene, at der burde finde en Nedsættelse Sted af den Domænekanon, som fremtidig skal svares, nemlig svarende til den Forhøjelse, som i sin Tid bevirkedes ved Skattefriheden. Paa saadanne Betragtninger er vel støttet det Ændringsforslag til Skattelovene, som i sidste Samling indbragtes i Landstinget (Landstingtid. 1900—1901, Sp. 1023). Det Fradrag i Domæneparcellernes Jordebogsafgift, som der bestemtes, er imidlertid ganske vilkaarligt, og overhovedet bør man vist ikke indlade sig paa noget Fradrag af den heromhandlede Grund, da den Omstændighed, at Ejendommene mulig ved det første Salg ere betalte dyrere, fordi de svarede mindre Skatter end andre Ejendomme, ikke kan berettige Ejerne til Erstatning, fordi der nu indrømmes de andre Ejendomme Skattefrihed. — Der er ogsaa saa megen mindre Grund til et saadant Fradrag, som Ejerne af tidligere Domæneparceller sikkert gennemgaaende vil komme til at svare mindre i Domænekanon efter den foran antydede Regulering, end de gjorde før 1. April 1867. Da nemlig de ældre Afgifter, som skulde danne „Gammelskat“ og „Jordebogsafgift“, for disse Ejendomme væsentlig udgjordes af Domænekanon, er Jordebogsafgiften sikkert mange Steder, om ikke overalt, bleven mindre end denne; for de foran nævnte ærøske Parceller udgør Gammelskatten efter Meddelelse fra 4. Revisionskontor henholdsvis 505 Rdlr. 34 Skilling, 413 Rdlr. 37 Skilling, 198 Rdlr. 76 Skilling og 387 Rdlr. 2 Skilling af den tidligere Kanons Beløb, og uagtet det er urimeligt at nogen Ejendom ikke kommer til at svare sin fulde tidligere Domænekanon, maa man dog vist for saa vidt acceptere den uheldige Sammenblanding og Tvedeling i Loven af 1867 og altsaa lade Gammelskatten ubetinget bortfalde. Men herefter vil Ejerne af Domæneparcellerne gennemgaaende slippe billigt, saa at der sikkert ikke er Grund til at indrømme dem yderligere Fradrag i Jordebogsafgiften af den ene eller den anden Grund.

Det andet Punkt, som synes at fortjene Opmærksomhed, er, hvilken Betydning de siden Loven af 1867 foretagne Afløsninger af „Jordebogsafgiften“ maa faa for en eventuel Regulering. Noget aldeles paalideligt herom vil først kunne opstilles, naar de herfra hos Oppebørselsbetjentene indfordrede Oplysninger ere indkomne. Men efter hvad man har bragt i Erfaring i 4. Revisionskontor, synes der dog ikke at ville rejse sig nogen Hindring fra denne Kant. Afløsningerne ere slet ikke særlig mange; de andrage for en stor Del kun smaa Beløb — fra nogle Øre op til 1 Kr. — og de enkelte større Poster skrive sig vist fra Ejendomme, der tidligere svarede Domænekanon. Saadanne skulle selvfølgelig fremtidig kun svare en saa stor Del af den tidligere Domænekanon, som ikke i Tiden fra den 1. April 1867 er afløst. For de andre Ejendommers Vedkommende kunde der naturligvis blive Spørgsmaal om Tilbagebetaling af Afløsningssummerne, naar „Jordebogsafgiften“ hæves. Nogen egentlig Ret til at forlange en saadan Tilbagebetaling kan dog sikkert ikke paavises for dem; her maa formentlig gøre sig lignende Betragtninger gældende som med Hensyn til Domæneparcellisternes Skattefrihed (se ovenfor). For øvrigt vil de Afløsningssummer, som ikke vedrøre Domæneparceller, formentlig vise sig saa smaa, at Spørgsmaalet er uden synderlig finansiel Interesse.

Saafernt den foran antydede Løsning billiges, nemlig at Jordebogsafgiften kun bibeholdes for de Ejendomme, der før 1. April 1867 svarede Domænekanon, og saa-